

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sk/24/2018
Identifikačné číslo spisu: 7017201175
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017201175.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Soni Langovej, v právnej veci žalobkyne/sťažovateľky: H. Z. H., bytom H. X, F., práv. zastúp.: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s. r. o., so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 03.10.2017 vo veci zvýšenia invalidného dôchodku, o kasačnej sťažnosti žalobkyne (ďalej aj „sťažovateľka“) proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.04.2018, č. k. 1Sa/64/2017-58, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Žalovaný rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 03.10.2017 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19.05.2017 vo veci zvýšenia sumy invalidného dôchodku žalobkyne.

2. Krajský súd mal z administratívnych spisov žalovaného a prvostupňového správneho orgánu preukázané, že žalobkyňa je od 18.07.2005 poberateľkou invalidného dôchodku so 45 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej aj MPSVZČ) pre vrodennú luxáciu oboch bedrových kĺbov stredne ťažkého stupňa. Po opakovaných prehodnoteniach (na žiadosť žalobkyne) bola od 27.02.2017 určená MPSVZČ na 55 %. Na základe predložených nálezov z odborných lekárskejších vyšetrení (ortopedických, neurologických i rehabilitačných) z obdobia rokov 2015 až 2017 posudkoví lekári pobočky i ústredia zhodne konštatovali, že oproti stavu pri uznaní invalidity v roku 2005 došlo k zhoršeniu zdravotného stavu žalobkyne avšak v tom zmysle, že naďalej všetky vyšetrenia dokumentujú obmedzenie pohyblivosti v bedrových kĺboch obojstranne stredne ťažkého stupňa so zaradením do kapitoly XV, oddielu G, položky 41.2, písmeno b) s MPSVZČ 45 %, pričom uvedené uvádzajú ako rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v

platnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) s navýšením o 10 % pre chronicky recidivujúce bolesti chrbtice s celkovou mierou poklesu zárobkovej činnosti vo výške 55 % od 27.02.2017.

3. Podľa posudkov je žalobkyňa naďalej schopná vykonávať práce polosedavého typu len v prostredí bez dlhého chodenia a státia, bez dvíhania a nosenia ťažkých bremien. Podľa názoru krajského súdu posudkoví lekári postupovali pri hodnotení zdravotného stavu žalobcu v súlade so zákonom, vychádzali z aktuálnych nálezov lekárskeho vyšetrenia a dostatočne presvedčivo zdôvodnili záver, že od ostatného posúdenia nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu tak ako to tvrdí žalobkyňa, preto nevidel dôvod ani na ďalšie dokazovanie skúmaného zdravotného stavu znalcom. Žalobu preto ako nedôvodnú zamietol.

4. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podanou kasačnou sťažnosťou dôvodiac, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, a že nesprávnym procesným postupom žalobkyni znemožnil, aby uskutočnil jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Porušenie procesných práv žalobkyňa videla v tom, že krajský súd neprihliadol na požiadavku do veci ustanoviť znalca za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci. Naďalej tvrdí, že rozhodujúce zdravotné postihnutie podporného a pohybového aparátu s kladením dôrazu na bilaterálnu iliakálnu luxáciu oboch bedrových kĺbov a s tým súvisiace chronické recidivujúce bolesti chrbta mali byť hodnotené, zaradené do kapitoly XV, oddielu G, položky 41.3, písmeno b) s MPSVZČ s rozpätím 70 až 75% podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z..

Z uvedených dôvodov sťažovateľka žiadala, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol. Poukázal na to, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia žalobkyne boli dostatočne ozrejmené posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a na ich základe posudkový lekár konštatoval, že k zhoršeniu zdravotného stavu v rozhodujúcom zdravotnom postihnutí nedošlo, žalobkyňa je naďalej invalidná so záverom o 55 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kapitola XV, oddiel G, položky 41.2, písmeno b) prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z..

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne nie je dôvodná.

7. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v konaní o žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku.

Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

8. Po právoplatnosti rozhodnutia žalovaného (č. XXX XXX XXXX X zo dňa 03.10.2017) žalobkyňa nepredložila žiadny lekárskeho nález z obdobia pred právoplatnosťou tohto rozhodnutia, ktorý by spochybňoval lekárske nálezy vyhodnocované na účely posúdenia invalidity žalobkyne a miery jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť posudkovými lekármi (§ 153 zákona č. 461/2003 Z. z.).

9. Aj podľa názoru kasačného súdu posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav žalobkyne na základe dostatočných podkladov - lekárskeho správ, pričom ich závery nie sú v rozpore so závermi v správnom konaní vyhodnotených lekárskeho nálezov a správ a posudkoví lekári vzhľadom na zistené zdravotné postihnutia pre záver o invalidite podľa zákona č. 461/2003 Z. z. presvedčivo vyhodnotili aj zostávajúcu

schopnosť výkonu zárobkovej činnosti podľa zákona č. 461/2003 Z. z.. Obmedzenie žalobkyne, spočívajúce v schopnosti výkonu len ľahších prác za osobitne uľahčených podmienok nie je bez objektívneho preukázania podstatného zhoršenia zdravotného stavu dôvodom na zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Záver krajského súdu o úplnosti a presvedčivosti lekárskeho správ posudkových lekárov, ktoré boli podkladom rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu i žalovaného, preto kasačný súd považoval za správny.

10. Vzhľadom na ustanovenie § 135 ods. 1 SSP krajský súd za vyššie uvedených podmienok nebol povinný doplniť dokazovanie vykonané správnym orgánom. Je treba zdôrazniť, že žalobkyňa má možnosť podať novú (opakovanú) žiadosť o zvýšenie invalidného dôchodku.

11. Z uvedených dôvodov kasačný súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku sťažovateľky, že krajský súd v rozpore s § 139 SSP neodôvodnil, prečo nedoplnil dokazovanie o nariadenie znaleckého posúdenia.

12. Z vyššie uvedených dôvodov kasačný súd nepovažoval kasačnú sťažnosť žalobkyne za dôvodnú a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

13. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP a nepriznal účastníkom náhradu trov tohto konania, keďže žalobkyňa v tomto konaní nebola úspešná a žalovanej právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi v zásade nepatrí.

14. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.